Határtalanul Program Erdélyben

Öt nap Erdélyben, Tamási Áron szülőföldjén 2024.04.15-04.19.

A Covid időszak után idén is el tudott utazni a Tamási Áron Általános Iskola, Gimnázium és Német Nemzetiségi Gimnázium 7. évfolyama Erdélybe, folytatva a korábbi évek hagyományait. Az erdei iskola keretében a Határtalanul! pályázat elnyerésével vehettünk részt az erdélyi utazáson. A 7. évfolyam 29 diákkal utazott el, a tanulókat Wijmeersch Ildikó és Sólyom Csaba pedagógusok kísérték.

Az előkészítő órát két részletben tartottuk meg, Bencze Ágnes és Tóth-Fischer Beáta tanárnők Powerpointos bemutatóval keltették fel a gyerekek érdeklődését, megismerték Erdély történelmi hátterét és földrajzi adottságait, majd a magyar tanárnő beszélt Tamási Áron életútjáról, prózáiról, kapcsolódásához Erdélyhez, Székelyföldhöz. Ezt követően megbeszéltük az útvonalat és a tanulók kiselőadásos témákat kaptak, amiket az utazásuk során a megfelelő helyszíneken előadnak. Megbeszéltük az útinapló készítést is.

2024. április 15-én picivel 6.00 óra után tudtunk elindulni a Jagelló útról. Szolnokon, az első pihenőnknél új sofőrt kaptunk, innentől kezdve Dr. Csík Róbert vitt minket a hét folyamán. A magyar-román határt Ártándnál léptük át. Az első fontos állomásunk Nagyvárad volt.

A Nagyváradi római katolikus székesegyházban megcsodáltuk a bazilika mennyezetét, monumentális méretét, gazdag díszítését. A városnézést a történelmi belvárosban tett rövid sétával zártuk.

A következő megállónk már Erdély kapujában, Király-hágón volt. Szép napsütéses időben festői táj tárult elénk.

Utána érkeztünk meg a körösfői református templomhoz, ahol a helyi harangozó tartott nekünk szakszerű idegenvezetést a kazettás mennyezetű templomról és a helyiek szokásairól.

A templomtól továbbsétálva a Vasvári Pál emlékházába érkeztünk meg, ahol Péntek László tartott nekünk érdekes előadást. Péntek László a kalotaszegi magyarság kiemelkedő személyisége, részt vesz a helyi magyarság identitásának ápolásában és Vasvári Pál emlékezetének megőrzésében. A fiúknak kifejezetten tetszett, hogy a régi katonai fegyvereket kézbe vehették.

Este megérkeztünk szálláshelyünkre, Székelyszentkirályra a Sziklakert Panzióba. A gyerekek többnyire kétszemélyes szobákban lettek elszállásolva, három szoba volt négyszemélyes. Kényelmes, szép, tiszta és jól felszerelt szobák voltak, a kényelmes pihenést biztosították mindenki számára.

A második napon igazi nyárias időben indultunk el Oroszhegyre a Petőfi Sándor Iskolához. Sajnos az előre jelzett program, ismerkedés a helyi gyerekekkel és közös kirándulás az iskola fogadókészségének hiányában nem tudott megvalósulni, csak egy rövid bejárásra volt lehetőségünk, így magunkban folytattuk az utunkat.

Néhány perc buszozás után gyalog vettük célba az oroszhegyi kilátót. A gyerekeknek nagy élmény volt, hogy a tehenek szabadon legeltek a túraútvonalunkon és közelről láthatták az állatokat.

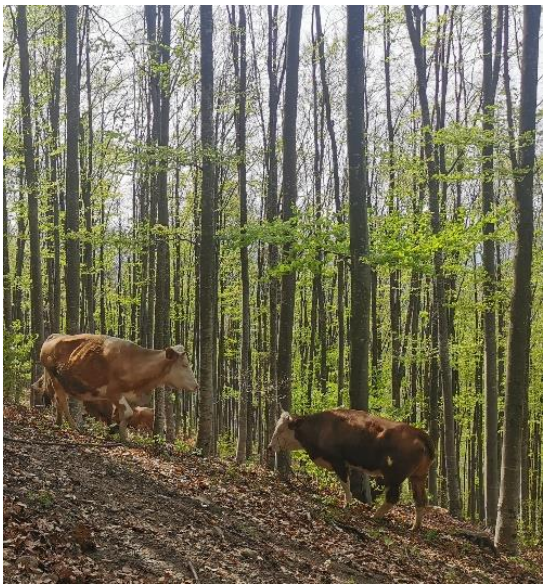

A tiszta napos időnek köszönhetően jó volt a kilátás a környező településekre és hegyekre. Kis pihenő után a Gordon hegyen épült Jézus Szíve Kilátóhoz folytattuk utunkat, ami Kelet-Európa legnagyobb Krisztus szobra is egyben. A gyerekek nagy élvezettel másztak fel a szobor fejéig, ahol kikukucskálva láthatták egész Nyikó-mentét.

A hegy tetejéről egy másik úton mentünk le. Ekkor egy óriási birkanyájjal találkoztunk.

Székelyszentlélek településen várt minket a busz, Székelyudvarhelyre indultunk, ahol megnéztük a város nevezetességeit. A gyerekeknek itt lehetőségük volt egyénileg is sétálni a városban, és a szoborpark szobrait megnézni, amiről az idegenvezetés során hallottak.

Este sikeresen visszaérkeztünk szálláshelyünkre, Székelyszentkirályra. A vacsora után pedig a nap eseményeiről 15 kérdésből álló Kahoot kvízt játszottunk a gyerekekkel. Nagy sikert aratott a gyerekek körében, ezért úgy döntöttünk, hogy a további napokat is így fogjuk zárni.

Szerdán a kirándulásunk harmadik napján az időjárás sajnos esősre fordult, így lelkesen, de esőkabátokkal felszerelkezve indultunk a gyergyószárhegyi Lázár-kastélyhoz. Székelyföld büszkesége, az erdélyi reneszánsz legszebb építészeti remeke sok érdekességet és felfedezni valót adott a gyerekeknek. Az idegenvezetés után lehetőségük volt egyénileg körbejárni a kastély összes épületrészét.

Kastélylátogatásunk után a Gyilkos-tó felé vettük az irányt, amit egy kanyargós szerpentinen közelítettünk meg, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a vidékre az eső ellenére is.

Először a Békás-szorosnál sétáltunk, amelyet fentről lefelé haladva, egyes oszlopban gyalogolva tekintettünk meg. Utána néztük meg a híres Gyilkos-tavat, ahol a tó történetéről, legendájáról hallhattak a gyerekek.

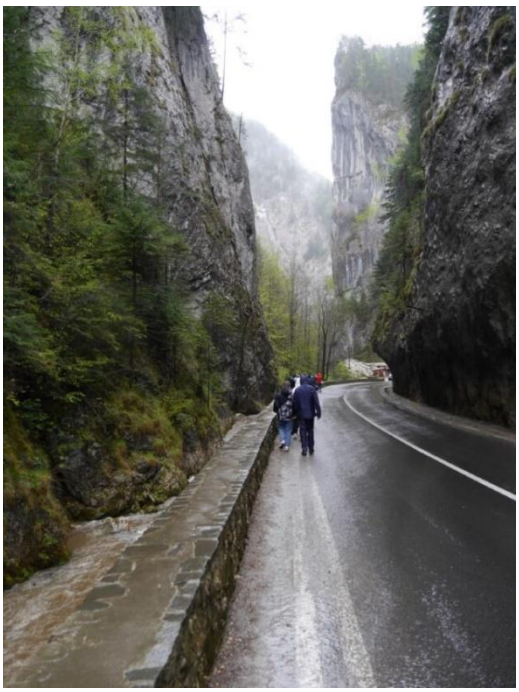

Ez után Gyergyószentmiklóst vettük célba, de a rossz időjárás miatt csak a buszban kaptak idegenvezetést a gyerekek a város nevezetességeiről, szépségéről.

A szállásra érkezve szokásos napi kvízünket oldották meg a gyerekek.

Csütörtökön Csíkország nevezetességeit néztük meg. A Hargitán átkelve Máréfalván áthaladva megcsodáltuk a székelykapukat, Tolvajostetőn csak csak rövid látogatást tettünk, mivel éppen nagyon szakadt a havas eső.

A Szent Anna tóhoz egy erdei túraútvonalon érkeztünk meg, ahol festői látvány fogadott minket, de a havas esővel küzdenünk kellett. A nagy hideg miatt nem időztünk sokat a tónál. Rekord idő alatt küzdöttük fel magunkat a láphoz, amit idegenvezetéssel jártunk be.

Mielőtt a szállásra visszaértünk volna még megálltunk a csíksomlyói kegytemplomnál, ami a magyarság egyik legnagyobb zarándokhelye és kultúrtörténeti emléke. Pünkösdkor itt többszázezernyi zarándok gyűlik össze a Kis-Somlyói hegyoldalban, ahol három kápolna is áll. A gyerekek az éppen akkor zajló misébe is belehallgathattak.

A szálláson a vacsora után az utolsó napi kvíz következett. A gyerekek mindig nagy élvezettel készültek rá és legjobb tudásuk szerint törekedtek a legjobbak között lenni, akiket díjazásban részesítettünk.

A panzió által biztosított étkezés bőséges, változatos és ízletes volt. A gyerekek nem panaszkodtak, a fárasztó napok után mindig elégedetten és jóízűen fogyasztottak a vacsoránál.

Hazautazásunk napján korábban keltünk a szállás időben történő elhagyása miatt és hogy a betervezett programokban ne legyünk csúszásban. 8 órakor el is tudtunk indulni első állomásunkra, Szejkefürdőre, ahol Orbán Balázs, a legnagyobb székely író, történész, etnográfus és közéleti személyiség sírhelyét és emlékművét nézhettük meg. Síremlékét az teszi egyedivé egész Erdélyben, hogy székelykapuk hosszú sora jelöli az oda vezető utat, szám szerint tizenhat.

Következő állomásunk iskolánk névadójának sírhelyénél, Farkaslakán volt, ahol az író egykori szülőháza, ma már Tamási-emlékház is található. A Tamási-emlékmű 1972-ben készült, Szervátiusz Jenő és Tibor faragták a Hargitáról származó nyolctonnás andezit tömbből. A katolikus templom mögött két tölgyfa között kopjafa jelzi a sírhelyét. Az emlékmű négy oldalán Tamási Áron írásainak hősei jelennek meg. Az emlékműhöz egy kis sétány vezetett egy rovásírásos székelykapunk át. Iskolánk két tanulója elhelyezte a koszorút, amit vittünk.

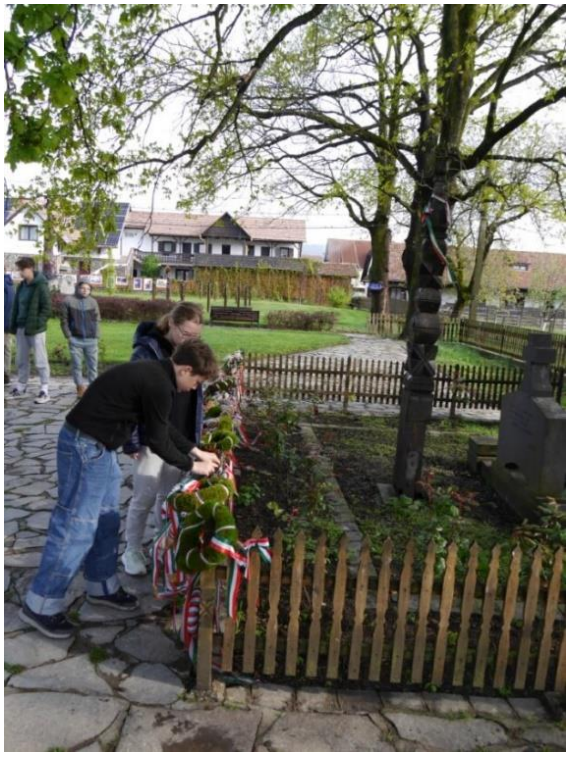

A megemlékezés után átsétáltunk a Tamási Áron sírja melletti Milleniumi Emlékparkban a Trianon-emlékműhöz, amit 2010-ben avattak fel.

Korondon meglátogattunk egy sóvágó műhelyt, ahol a parajdi sóbányából nyert só került felhasználásra. Megnéztük hol és hogyan készülnek a sóból előállított termékek, majd lehetőségünk volt a bemutató üzletben megismerkedni a kész portékákkal is. Betértünk Józsa János keramikus műhelyébe, ami mára családi

örökségként apáról-fiúra, illetve lányra száll. Ma már a mester leszármazottai működtetik a műhelyt, továbbviszik a fazekasságot, a családi hagyományt. A műhelyben megtudtuk, hogy Józsa János fazekasmesterként sok festékanyagot, mázat maga kísérletezett ki. A tradicionális kerámia tárgyak formavilágának

megőrzése mellett a mai kor igényeinek megfelelő funkciójú, hagyományos motívumokkal díszített kerámiákat is készítenek. Európa-szerte ismert népművészek.

Ezt követően a parajdi sóbányába látogattunk el. Az aknák, tárnák, makettek és a különböző sóképződmények betekintést engedtek a korabeli bányászélet

rejtelmeibe. Páratlan akusztikai és vizuális élményben lehetett részünk. A bánya mélyében pedig mászó- akadálypályák, ping-pong asztalok, hinták, sóhomokozó, egy templom és sok pihenőhely káprázтatott el minket.

A bánya után Szovátára mentünk és megnéztük a világ legnagyobb heliotermikus tavaként számon tartott Medve-tavat, ami alakja miatt kapta nevét, mert egy kifeszített medvebőrre hasonlít. A városban lehetőségünk volt megkóstolni a helyi finomságokat: kürtöskalács, lángos, fánk. Az utunkat innen már Magyarország felé folytattuk. Pár kisebb pihenővel késő este fáradtan, de élményekkel gazdagon érkeztünk meg Budapestre.

Május 8-án látogattuk meg a Magyarság Házát, ahová a sok pályázó miatt csak úgy tudtak fogadni minket, hogy két másik csoporthoz regisztráltak minket. A csoportunk egyik fele a Csallóközről hallgatott meg egy előadást. A másik fele pedig Krisztus feltámadásának misztériuma kiállítást nézhette meg és rendhagyó óra keretében dolgozták fel a gyerekek a festményekkel kapcsolatos tudnivalókat.

Budapest, 2024. május 13.

Wijmeersch Ildikó
Sólyom Csaba
kísérő tanárok